

Dendrobium bigibbum Lindl

Synoniem: Dendrobium sumneri F. Muell. Callista biggiba

Lindley beschreef deze soort reeds in 1852 in Poxton's 'Flower Garden', maar Holttum meldt dat de eerste levende planten al in 1824 in Kew waren.

Dendrobium bigibbum is erg variabel, maar wordt toch bijzonder graag in cultuur gebruikt. Door de grote verschillen zijn er in de loop der tijd heel wat variëteiten benaamd: *var. bigibbum*, *var. superbium*, *var. phalaenopsis*, *var. compactum*.

Natuurlijk ontstaan bij een soort die zo variabel is natuurhybriden: bekend is *Dendrobium x superbiens* Rchb.f., een natuurlijke kruising tussen *Dendrobium bigibbum* en *Dendrobium discolor*. De variëteit *phalaenopsis*, ook *Dendrobium phalaenopsis* Fitzg. genoemd, onderscheidt zich duidelijk door de grotere bloemen: ze kunnen wel 8,5 cm in doorsnee worden en in kleur variëren van wit tot vol paars. De lip heeft ook duidelijk onderscheidende kenmerken in een puntige middenlob.

Verspreiding

Dendrobium bigibbum heeft een groot verspreidingsgebied in het noorden van Australië (Cape York Peninsula en de eilanden van de Torres Straat). Hij wordt gevonden in bomen boven zout water, in savannegebied vooral op dunnere takken die veel licht krijgen. Het gevolg van de dunnere takken is altijd kleinere planten. In Australië kan hij bloeien tussen januari en oktober, met de nadruk op de periode tussen maart en juli.

Beschrijving

Een slanke, epifytische, soms lithophytische plant, die in kleine pollen voorkomt. De bulben zijn cilindrisch, smal en toelopend naar de eindpunten, 15-120 cm lang, 1-1,5 cm breed, groen met vaak roodpaarse strepen, 3-12 bladeren aan de bovenkant van de bulbe.

Bladeren omgekeerd eivormig, 5-15 cm lang, 1-3,5 cm breed, puntig, vaak rood gestreept of met een rode tint.

Bloemtakken 1-4 per bulbe, meestal horizontaal, soms licht hangend, 10-14 bloemen, tot 20 bloemen per tak.

Bloemen opvallend, 5 cm in doorsnee, ze gaan helemaal open. De kleur kan erg variëren: in de bloemen kan wit voorkomen, maar lila tot paars met een donkere lip overheerst. Sepalen 1,5 tot 3 cm lang, petalen 3 cm lang en 2 cm breed. Lip drielobbig, 1,5-2,5 cm lang en 2,5 cm breed. De zijlobben zijn afgerond. De middenlob is aan het einde ingekeerd, veel langer dan de zijlobben.

Cultuur

Duidelijk moet gesteld worden dat we hier te maken hebben met een botanische soort. Vaak wordt met *Dendrobium phalaenopsis* een uit zaad vermeerderde hybride bedoeld die in Singapore en Thailand bij miljoenen wordt gekweekt, vooral als snijbloem. *Dendrobium bigibbum* met zijn variëteiten hebben 'bredere' bloemen en zijn gevoeliger voor de seizoenen. Zelden zult u een plant ontvangen die bulben van meer dan een meter heeft. De meeste planten blijven ook handzaam (ongeveer 40 cm) of u moet de mestkwast heftig hanteren. De Australiërs kweken hun planten op kurk, dat vindt deze *Dendrobium* ook lekker, hij houdt niet van 'natte' voeten en laat zijn wortels graag 'wapperen'.

Een dicksonia-blok doet het ook goed, hoewel u met kurk of hout de beworteling beter onder controle heeft. In een pot wil deze *Dendrobium* natuurlijk ook, maar zorg voor een goed doorlatend mengsel: geselecteerde dicksonia. Gebruikt u een mengsel met beukenblad en veenmos dan regelmatig vernieuwen, het mengsel verdicht snel en dat geeft verlies van wortels. Een lichte plaats in de kas is goed, en jaarrond houdt hij ervan om rechtstreeks de ochtend- of avondzon te ontvangen, denk even aan die rode tint. Zodra het groeiseizoen begint, de plant laat het zelf weten door het vormen van een nieuwe scheut, geeft u de plant volop vocht en mest. Zijn de bulben

uitgerijpt, dan verschijnen kort daarna, meestal in het najaar, de bloemtakken, die lang blijven. Het is een goede snijbloem.

Na de bloei geen uitgesproken rust, laat hem even bij een koelere temperatuur 'op adem' komen. Een plant voor de gematigd-warme kas

A.Klaassen

Uitgave: Nederlandse Orchideeën Vereniging Auteursrechten voorbehouden
oktober 1985